

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Edwardi walpoli in fide & Religione progressus. n. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595. concursu quàm vix vnquam visus esset ; tanto bonorum solatio , vt magnum gloriæ Dei & Sanctæ Catholicæ Fidei incrementum speraretur.

Edwardi
VValpoli
in fide &
Religione
progressus.

X X X X I I. Proximum est vt ab hac arbore excisa quis fructus ad reliquam *VValpolorum* familiam manarit ostendamus ; *Henricum* enim diximus cæteris parentis loco fuisse. Et *Edwardum* quidem affinem cum primùm parentes intellexerunt ad Catholicam propendere, euocatum Londino, quâ increpando, quâ blandiendo conati sunt ab incepto auertere, diuersisque ficti verbi præconibus traditum noui pugilis tentauere constantiam : Ille terroribus illecebrisque superior, argumenta etiam fallorum dogmatum quæ adferebantur facillè ad inuictæ petræ soliditatem elisit ; & quamquam nemini ad id tempus Sacerdoti Catholico notus, tenuit quam arripuerat fidem. In parentum animis certabant cum indignatione amor & dolor : Metus etiam legum cohibebat nè Filio Catholicam profitenti ea quæ filijs debentur pietatis officia præberent. Post varias frustra tantatas vias reuocandum ab instituto, Mater multis cum lachrymis octo aureorum donatum pecuniâ dimittit domo, iubetque abire quo liberet. Sperabat terrenis affixa mulier eiec tum patrijs ædibus filium respecturum retro, & amplæ hæreditatis cum exigua pecuniola commutatione carorumque desiderio emolliendum. At *Edwardus* cuncta præ Dei lege posthabens, perstitit inuictus, & latuit aliquamdiu apud affinem in Catholicos propensum operiens commodum nauigandi tempus tentauitque abire Regno. In portu detectus ducitur Londinum & summi Tribuni sedi addicitur captiuus. Voluit Deus hac etiam ratione eius probare fidem, & nuperi hospitis remunerari beneuolentiam. Etenim data opportunitate pridem ab vxore dissidentem habitationi thoroque restituit, & morbo correptum conciliari curauit Deo. Ille vero moriens sine liberis *Edwardum* instituit ex asse hæredem : quâ hæreditate auctus, obtentâ Concilij Regij licentiâ ad annos tres nauigat. *Thesauro ostenso nunquam defunt qui inhiunt.* *Edwardi* in suscepta fide perseuerantia iuncta diuturnæ è Regno absentia spem fecerat non nemini apud Reginam pollenti gratiâ, ordinibus Romano ritu initiatum aut rediturum nunquam in Patriam, aut si rediret facillè possessionibus exuendum. Impetrat igitur primò potestatem in bona huiusmodi inuadendi tanquam fugitiui. Tum eadem iudicio postulat vt Reginæ inimicis adherentis & Majestatis rei. Nondum apud se statuerat *Edwardus* quam vitæ rationem esset initurus, expletoque triennij tempore redit in Angliam, ignarus eorum quæ auaritia malitiosa confinxerat : Fratrem Londini morantem adit, & initio beneuolè accipitur : Paucos post dies commutatâ mente frater obnuntiat suum nè in conspectum le det ; non posse se per leges Magistratum celare tam facti sceleris nomine proscriptum ; neque subministrare quæ iure debeantur, ni se putaret,

Exiit
hæreditate

garet, & legibus obediens cum se redderet cui sine periculo subueniri possit. *Tam parum fida est in discrimine ipsa sanguinis propinquitas.* Vulgato itaque reditu cum sulque deque quærentur plurimorum apud Norfolkientes & Suffolientes aedes ut unum hunc reperirent, aliquantâ collectâ pecuniâ rursus transijt, fidei pietatisque seruandæ sollicitior quam hæreditatis. Romæ altioribus studijs dantem operam à sacris ordinibus sulci piendis deterrebat humilis de seipso existimatio; Sacerdotij enim dignitatem dum meritis laudibus extolleret, nihil in se par tanto muneri perpiciebat. Sed quam ipse mentem verebatur induere, induxit Deus in itinere Neapolitano: Sæua etenim orta tempestate vouet se reducem in potestate futurum Rectoris Seminarij, ordinisque suscepturum si id opportunum ille iudicaret, testem voti aduocans *Richardum Smithæum* comitem viæ, cum qui deinde Episcopi Chalcedonensis titulo claruit. At *Edwardus* ut dignitatem Sacerdotij virtutum omnium ornamentis decoraret, Societatem etiam *Iesu* amplexus est, anno eius seculi nonagesimo quarto, ætatis trigesimo tertio, missusque est Tornacum: Tum expleto Tyrocinio, Louanij, Bruxellis, Antwerpiz biennio altero operam proximo iuuando impendit, atque in Angliam postliminio reuersus, quadraginta totos annos eam missionem excoluit, vir naturâ comis, & quem innatus candor omni hominum generi gratum reddebat. Fidei tuendæ causa octingentarum minimum librarum nostratium annuarum possessione excidit, vnde *VValpoli* appellatione relicta, nomen assumpsit quod Anglicè *pauperem* significat, ut qui pro Christo pauper & esse & dici voluerit. Octo supra septuaginta annos numerabat cum in morbum extremum incidit: premebatur pertinaci catharro; Itaque præcludi sibi sentiens paulatim respirandi facultatem, post sumptam Sacrosanctam Eucharistiam, petijt sacro oleo muniri sibi ad cælestem patriam viam, & ad singula magno cum pietatis sensu respondit. Tum ex libro precum sumptam chartulam tradidit Sacerdoti legendam, repetijtque ipse clara voce singulas post legentem periodos; Erat autem hæc sententia.

” Viuam & moriar in fide Christi *Iesu*, atque in eius Catholica, Apostolica, Romana Ecclesia. Credo omnia quæ Apostolorum Symbolo continentur: Septem etiam esse Sacramenta, & quicquid Christus per Ecclesiam credendum proposuit; Hæreses omnes detestor. Humiliter peto veniam peccatorum, & propono firmiter abstinere in posterum, si vitam Deus dederit longiorem. Inimicis omnibus condono iniurias, & si in aliquo quemquam ego offendi peto mihi condonari. Dolores hos & mortem perferre desidero ad Dei gloriam & peccatorum meorum satisfactionem.) Legentem deinde Christi Passionem comitabatur frequentibus Theologicarum virtutum actibus, postulatoque rotario cum numismate sacro, atque ad collum appenso, clausis tanquam ad quiescendum oculis

E e z

placide

Vouet se
sacros or-
nes suscep-
turum.

Morientis
Professio
fidei.

1595. placide animam efflauit tertio Martij Anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo: Trium votorum Professus anno eius sæculi nono.

Cur pauca de nostris extent narranda. XXXXIII. Quadraginta annorum difficillimis Elizabethæ Reginae & Jacobi temporibus labores & pericula, magnam in hoc vno præclare factorum legetem narrationi nostræ præbere haud dubiè potuissent nisi pericula ipsa aditum narrationi præclusissent. Dum etenim nihil vsquam tutum fuit ab immani perquisitorum grege, non familia, non domus, non in domo antrum abstrusissimum, non dici, non noctis hora; dum Sacerdoti in ædium aliquem angulum retrulo vix spirare dabatur, dum Patres Matresque familias ab ipsis domesticis nunquam se munitos credebant, in perpetuâ verò suspitione & quotidiano metu cunctis viuendum erat, verebatur merito vnusquisque chartis illa committere quæ si in maleuolorum forte manus incidere, familiam vniuersam euerterent; viuentes igitur morientesque nostros in obscuro esse necesse fuit, & quæ agerent, quæque in domibus aut per itinera paterentur latere vniuersos, præter eum qui videt in abscondito, & vnicique pro meritis præmium reddet. Pauca quæ commune euasere incendium, & in Belgium vel Romam perferri potuerunt, & quæ per manus tradita oblivioni subtracta sunt, præter ea quæ publicè in iudicio sunt peracta, Historiam hanc vt non omnino nulla esset potius, quàm vt pro dignitate illustrari possit effecerunt. Id quod in hoc vno aduertendum duxi vt beneuolo Lectori plura & maiora in alijs etiam requirenti, pateat vnde orta penuria, & narrationem non ex factorum perpessorumque numero, sed ex causa metiatur. Nunc ad *Henrici* Fratres reuertatur oratio.

Christophorus
VValpolus

XXXXIV. Vnum memorauimus Regis Hispaniæ stipendijs militantem; Alterum, qui postquam captiuo fratri in Zelandia succurrerat, exemplo & hortatione fratris petijt Societatem. Is erat *Christophorus*, Academia Cantabrigiensis alumnus, nostri *Ioannis Gerardi* oporâ Ecclesiæ conciliatus, & ad iter Hollandicum viatico adiutus; profectus Romam in Anglicano aliquamdiu studuit; Annum deinde ætatis cum ageret vigesimum quartum in Societatem admissus vigesimo septimo Septembris Anni nonagesimi secundi, & missus in Hispanias non diu superfuit. Nam sexto supra millesimum sexcentesimum Vallisoleti obiit, spiritualium rerum Præfectus, quarum & sanctæ solitudinis fuerat perquam studiosus.

Richardus
VValpolus

Richardus, *Christophoro* ætate prouectior, Societatem anno vno posterior cum iniisset, euasit (teste Pitzæo) egregius Theologus: Studijs Adolescentium in Anglorum Seminarijs Romano, Hispalensi, Vallisoletano plerumque præfuit, ac demum post *Iosephum Creswellum* rexit missionem. *Edwardus* quidam *Squire* Franciscum Drake celebrem in Oceano piratam secutus, prædas acturus in Indijs Regi Hispaniarum obnoxius captus est in mioparone cum alijs eiusdem farinæ prædatoribus & ductus Hispalim: Isthic dum liberè vagatur per urbem, liberiore lingua & gestu dixit gesitque quidpiam quod indignantes Hispani ad inquisitores retulerunt. Hi tentum hominem mittunt

Calumnia
in illom ex
citata.